

Gietijzer nieuw of pud

Reproducties van gietijzeren tuinmeubilair en tuinornamenten verschijnen al sinds het midden van de jaren negentig in grote aantallen op de markt.

Veel stukken die tot dan toe niet op grote schaal waren gereproduceerd - zoals fonteinen, vogelbaden, stoelen, banken, urnen, tuinvazen, plantenbakken en fonteinen - werden gekopieerd van originelen. Achtergrond op originelen

Gietijzeren tuinmeubilair en tuinornamenten waren op hun hoogtepunt van populariteit tussen 1850-1890. Gedurende deze tijd ontwikkelden ijzerarbeiders de vaardigheden die nodig waren om decoratieve gietijzeren en Victoriaanse beelden in grasvelden en tuinen te creëren, waardoor er een publieke vraag ontstond. Gietijzer was relatief goedkoop en verving het duurdere handgemaakte smeedijzer dat grotendeels werd gebruikt vanaf het begin van de 19e eeuw tot het midden van de jaren 1840.

Omstreeks 1890 werd gietijzer op zijn beurt vervangen door staal dat lichter, sterker en minder bros was.

Een paar unieke gietijzeren stukken werden individueel ontworpen en gemaakt voor rijke klanten, maar de meeste stukken werden massaal geproduceerd in mallen en verkocht aan het grote publiek. Victoriaanse fabrikanten overwonnen de gewichtsproblemen van gietijzer door eenvoudig een groot ontwerp in een aantal kleinere gietstukken te verdelen. De kleine gietstukken werden afzonderlijk verpakt, verzonden en vervolgens geassembleerd tot de definitieve vorm op grond van de koper.

Originele gietijzeren tuinvazen tot zo'n 2 meter hoog, werden meestal gemaakt van 4 tot 5 gietstukken. Oorspronkelijke tuinbanken waren gemaakt van maar liefst acht tot tien stukken.

Zeker niet licht van gewicht, maar deze stukken zouden nog handelbaar zijn door 2 personen.

Hoewel deze stukken massaal en indrukwekkend lijken wanneer ze worden geassembleerd, worden de meeste eenvoudig gietstukken weer uit elkaar gehaald om verplaatst te worden.

Urnen en vazen

Vrijwel alle originele urn- of tuinvazen uit de Victoriaanse periode werden samengesteld uit twee of meer afzonderlijke gietstukken. De originele urn in Fig. 14 is 27 centimeter hoog en is gemaakt van vier secties. Het in figuur 17 getoonde origineel is 17 inch hoog en gevormd met drie afzonderlijke gietstukken. Elk gietstuk past precies in aangrenzende gietstukken door het gebruik van in elkaar grijpende randen. Hoewel moeren en bouten soms werden gebruikt om urn handvatten vast te maken, werden ze zeer zelden gebruikt om de afzonderlijke gietstukken vast te zetten. Moeren en bouten waren niet praktisch omdat ze snel roesten met grond en water in de tuinvaas.

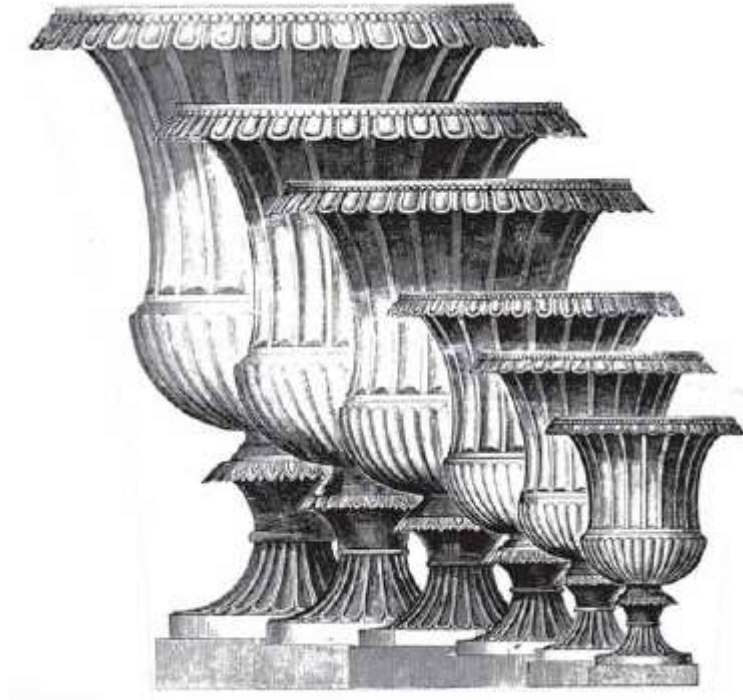
Victoriaanse ontwerpers vertrouwden alleen op de zwaartekracht om alle afzonderlijke gietstukken bij elkaar te houden. Een ander onderscheidend kenmerk van de meeste originele tuinvazen is een overloopopening. Een overloopopening was nodig om water uit de vaas te laten lopen, als er geen opening was, kon de vaas zich vullen met water en de grond er uitspoelen of s'winters stuk vriezen. De overloopopening bevindt zich meestal in de ring net onder het hoofdgietstuk. Deze ringen heeft in het algemeen een vaste bodem, waardoor het ook dient als een reservoir voor de opslag van water, indien nodig. Andere gaten die ook in deze ring kunnen voorkomen, zijn over het algemeen voor accessoires zoals optionele handgrepen (Fig. 18).

De grote nieuwe urn in Fig. 19 is typerend voor de meeste reproductieurnen. In tegenstelling tot originelen bestaan de nieuwe urnen meestal uit slechts één of twee gietstukken. Deze specifieke urne bevat twee gietstukken die afzonderlijk zijn getoond in Fig. 20. Het grote topafgietsel is buitengewoon moeilijk te hanteren vanwege zijn afmeting en gewicht.

In tegenstelling tot originelen wordt deze reproductie-urn bij elkaar gehouden met

moeren en bouten die de boven- en onderkant verbinden (fig. 21). Evenmin is er een overloopopening voor overtollig water; de enige afvoer is een ½ "gat in de bodem." Een andere aanwijzing voor de recente productie zijn de van schroefdraad voorziene tapeinden die zijn ingebed in de handgrepen die aan de zijkant van de urn zijn bevestigd met een moer aan de binnenkant.

Zoals de meeste reproducties is deze urn niet praktisch. Als het aarde bevatte, hoe zou je het dan willen verplaatsen? De moeren en bouten zijn begraven onder de grond en kunnen niet worden losgemaakt. Je zou het hele stuk als één geheel moeten optillen. Geen prettige gedachte. En zonder een adequate afvoer voor overtollig water, zou je waarschijnlijk eindigen met een vogelbad na de eerste zware regen.

Algemene richtlijnen

Oud

Alle gietstukken moeten scherpe, duidelijke details hebben met relatief gladde oppervlakken. Oude stukken moeten tekenen van normale veroudering en slijtage vertonen.

Oorspronkelijke urnen werden op hun plaats gehouden door de zwaartekracht, niet door moeren en bouten. Urnen van 30 cm en meer in diameter moeten afdoende waterafvoer hebben.

Gietfouten, zoals ontvinnen, putten en bultjes zijn tekenen van nieuw werk.

Wees op uw hoede voor grote urnen of vazen die niet in drie of meer afzonderlijke verwijderbare stukken zijn gegoten. En let niet op het voor de hand liggende - draag een magneet om ervoor te zorgen dat u naar gietijzer kijkt en niet naar gegoten aluminium.

Ontvinnen

voorbeelden.

Voorbeeld van "finning" op nieuw gietijzer. Als twee malhelften niet goed op elkaar passen, loopt het gesmolten ijzer naar buiten en geeft het "finning" weer zoals het op ware grootte in Afb. 4 staat. Vinnen is zeldzaam in vintage gietijzer, maar gebruikelijk in nieuwe reproducties. Let ook op het ruwe, korrelige oppervlak dat door de verf heen te zien is in alle nieuwe

Markeringen van moderne slijpmachines op nieuw gietijzer. Diepe parallelle lijnen achtergelaten door moderne slijpgereedschappen op de rand van een nieuw vogelbad worden getoond over de werkelijke grootte.

Brede naden in naden die kenmerkend zijn voor nieuw gietijzer. De basis van het nieuwe vogelbad hierboven past zo in elkaar dat een houten potlood door de opening in het gewricht kan worden gepasseerd. Loszittende slecht passende verbindingen zoals deze zijn typerend voor de nieuwe reproducties.

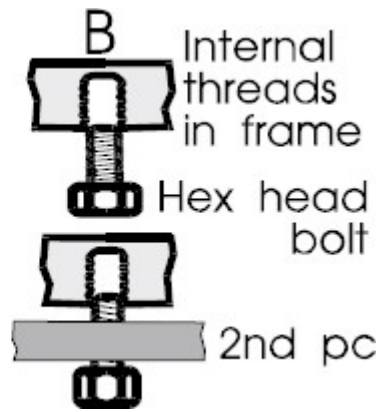
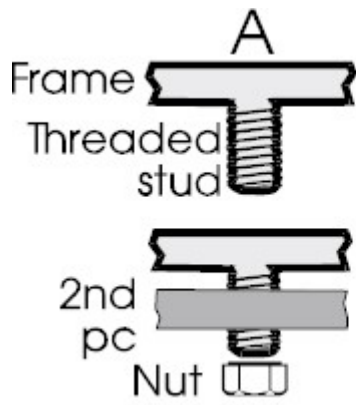

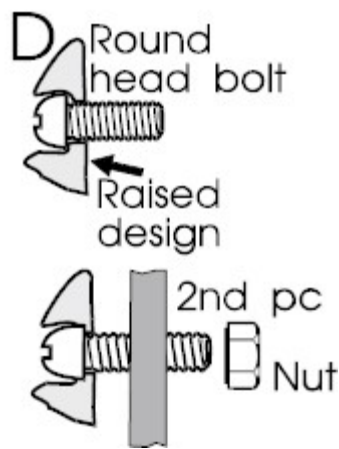
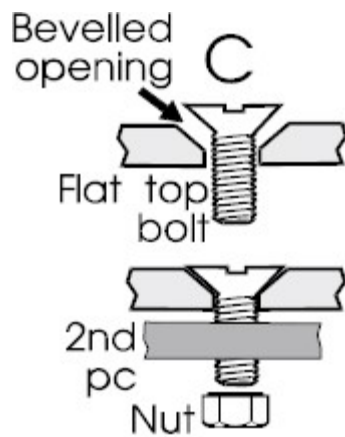
Veel nieuwe stukken worden bij elkaar gehouden door een moer op een van schroefdraad voorziene tapeind ingebed in het meubelframe. Oude stukken hadden over het algemeen platte bouten in afgeschuinde gaten voor een vlak oppervlak. Verfspanen in oude stukken vertonen over het algemeen twee of meer kleuren (Fig. 11).

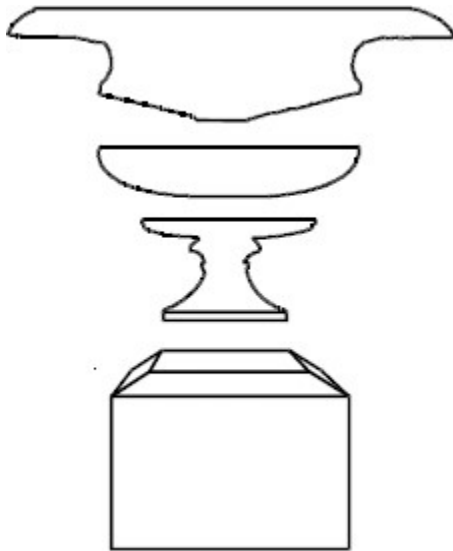
Oude bout ingeschilderd

Het nieuwe gietijzeren meubilair heeft schroefdraadbouten die uit het frame opstijgen of inwendig in een gedeeltelijk gat in het frame rijgen. Alle threads op het nieuwe gietijzer dat we onderzochten, waren metrisch. Moeren en bouten gebruikt in vintage Amerikaans gietijzer zijn niet metrisch.

Oude boutverbindingen
Oude gietijzeren meubels werden geassembleerd met moeren en bouten die onafhankelijk waren van het frame. Horizontale stoelen en tafelbladen moeten een afgeschuind gat hebben om platte kopbouten te accepteren. Ronde kopbouten kunnen worden verborgen in de verhoogde ontwerpen van verticale oppervlakken.

Oude samenstellingen

Typische scheiding van originele urnen

Typische originele Victoriaanse gietijzeren urnen zijn gemaakt in meerdere of meer stukken om verzending en behandeling te vereenvoudigen. Het origineel is bijvoorbeeld slechts 27 centimeter lang maar weegt in totaal bijna 200 pond. Een originele urn van vergelijkbare grootte wordt gescheiden getoond in zijn afzonderlijke delen in De stukken zijn gerangschikt in volgorde met het bovenste stuk aan de linkerkant. De afbeelding toont de manier waarop de meeste originele urnen zijn samengesteld.

De meeste oude Amerikaanse urnen hebben vierkante of rechthoekige basissen. Zeer weinigen hebben een afgeronde of ovale basis.

Grote reproductie-urn 42 cm hoog en 60 cm dia.

Reproductie-urn hierboven gemaakt van slechts 2 gietstukken die aan elkaar zijn geschroefd in plaats van 3-4 secties zoals een origineel. Oren zijn oon voorzien van boutverbindingen.